

III POWINNOŚCI RODZICÓW WOBEC DZIECI

Teraz o waszych obowiązkach wobec dzieci. Jesteście rodzicami i dlatego powinniście się uniżyć. A poza tym, widząc, że wierząca kobieta jest obrazem Kościoła, powinna ona, jako Kościół, karmić i pouczać swoje dzieci. Fakt, że żona jest zawsze w domu jest wielką zaletą do osiągnięcia przypisanych jej zadań, a Pan będzie sprzyjał jej wysiłkom.

Jeśli jesteś rodzicem, ojcem lub matką, to należy rozważyć swoje powołanie w tej relacji.

Wasze dzieci mają dusze, i muszą być narodzone na nowo przez Boga, albo zginą. Zrozumcie też, że jeśli nie będziecie bardzo roztropni w swoim zachowaniu wobec nich i przed nimi, mogą zginąć przez was; myśli o tym powinny was pobudzić zarówno do pouczania ich, jak i do korygowania.

Po pierwsze, aby je pouczać, jak mówi Pismo, "napominajcie i wychowujcie je w karności, dla Pana"; "Wpajajcie [prawdy Słowa Bożego] swoim dzieciom. Mówcie o nich, przebywając w swoim domu, idąc drogą, kładąc się i wstając." [Efezjan 6:4; Powtórnego Prawa 6:7].

Teraz, aby to zrobić:

1. Czyńcie to w sformułowaniach i słowach łatwych do zrozumienia: nie używajcie wzniosłych wyrażień, one pogrążą wasze dzieci.

2. Uważajcie aby nie napełniać ich głów dziwnymi lub fantazyjnymi pomysłami i próżnymi przekonaniem, bo to wkrótce nauczy ich być zuchwałymi i dumnymi, a nie trzeźwymi i pokornymi. Dlatego odsłaniajcie im stan prawdziwej natury człowieka; rozmawiajcie z nimi o grzechu, śmierci i piekle; rozmawiajcie z nimi o ukrzyżowanym Zbawicielu i obietnicy życia przez wiarę; pamiętajcie: "Wychowuj chłopca odpowiednio do drogi, którą ma iść, a nie zejdzie z niej nawet w starości." [Przypowieści Salomona 22:6].

3. Dlatego we wszystkich waszych pouczeniach musi być dużo łagodności i cierpliwości, gdyż Biblia nakazuje nam: "Ojcowie, nie rozgoryczajcie dzieci swoich, aby nie upadały na duchu." [Kolosan 3:21].

4. Starajcie się przekonać swoje dzieci, używając szczerzej rozmowy, że niebiańskie rzeczy, o których je pouczacie, nie są bajkami, ale rzeczywistością; tak, rzeczywistością tak dalece przewyższającą to, czym

można się cieszyć tu na ziemi, że nawet gdyby ziemskie realia były tysiąc razy lepsze niż są, to i tak nie byłyby godne w porównaniu z chwałą i wartością tych boskich rzeczy.

Izaak był tak święty przed swoimi dziećmi, że kiedy Jakub wspominał Boga, pamiętał, że "przed Nim drżał Izaak jego ojciec." [Rdz 31:53]. Moi przyjaciele, kiedy dzieci mogą myśleć o swoich rodzicach i błogosławić Boga za instrukcje i dobro, które od nich otrzymały, to jest to nie tylko korzystne dla dzieci, ale także zaszczytne i przyjemne dla rodziców. Biblia mówi: "Ojciec sprawiedliwego bardzo się raduje; kto zrodził mądrego, cieszy się. Niech się weseli twój ojciec i twoja matka i niech się raduje twoja rodzicielka." [Przypowieści Salomona 23:24-25].

Po drugie, Obowiązek rodziców do korygowania.

Najpierw zobaczcie, czy szczerze i uczciwe słowa odwiodą ich od zła. To jest sposób Boga na jego dzieci [Jeremiasza 25:4, 5].

2. Niech słowa nagany, które wypowiadacie do swoich dzieci, będą trzeźwe, nieliczne i trafne, zawsze dodając jakiś odpowiedni werset z Pisma Świętego, np. jeśli grzeszą kłamstwem, to przypomnijcie im o zgubie wszystkich kłamców, zapisanej w Księdze Objawienia [21:8, 27]. Jeśli nie chcą słuchać Biblii, przypomnijcie im o wyrokach, jakie Bóg wydał na swój lud, który nie chciał słuchać Jego rad [2 Kronik 25:14-16].

3. Dopilnujcie, aby nie byli towarzyszami tych, którzy są niegrzeczni i bezbożni; okazujcie swoim dzieciom swoją poważną i ciągłą niechęć do ich występków; często wołając do nich, tak jak Bóg w Starym Testamencie do swoich dzieci, mówiąc: "Nie czyńcie tej obrzydliwości, której Ja nienawidzę!" [Jeremiasz 44:4].

4. Niech to wszystko będzie zmieszane z taką miłością, litością i sympatią ducha, aby, o ile to możliwe, mogli być przekonani, że nie czujecie do nich niechęci jako do osób, ale nienawidzicie ich grzechów. Taki jest Boży sposób. [Psalm 99:8].

5. Często starajcie się wyrzucić na sumieniach swoich dzieci świadomość dnia ich śmierci i sądu, który ma nadejść. Bóg przypomina nam o tej potrzebie, stwierdzając: "Gdyby byli mądrzy, zastanowiliby się nad tym, Zrozumieliby, co ich czeka." [Księga Powtórzonego Prawa 32:29].

6. Jeśli musicie użyć różgi dla karcenia, to uważajcie, aby nie uderzyć ich w gniewie, ale poważnie im pokazać:

- (1.) Ich winę.
- (2.) Jak bardzo boli wasze serce, że musicie się z nimi w ten sposób obchodzić.
- (3.) Że to, co czynicie, czynicie jako obowiązek wobec Boga i z miłości do ich dusz.
- (4.) Powiedzcie im, że gdyby byli posłuszni, nic z tej surowości nie miałoby miejsca.

To, jak doświadczyłem, będzie środkiem do dotknięcia ich serc, jak również ich ciał; i jest to sposób, w jaki Bóg obchodzi się ze Swoimi dziećmi, i najprawdopodobniej osiągnie swój cel.

7. Wszystkie te działania korygujące uzupełniaj modlitwą do Boga za nie, a sprawę pozostaw Jemu, bo On oświadcza: "Głupota tkwi w sercu młodzieńca, lecz różga karności wypędza ją stamtąd." [Przypowieści Salomona 22:15].

Na koniec należy przestrzegać poniższych zaleceń:

1. Uważajcie, aby niewłaściwe zachowanie, za które karcicie swoje dzieci, nie zostało przez nie wyuczone z obserwacji was. Wiele dzieci uczy się swoich niegodziwości od ich rodziców, a potem są przez nich bite i karcone.

2. Uważajcie, abyście nie uśmiechali się i nie żartowali z ich małych błędów, bo takie żartobliwe podejście do ich "małych grzeszków" może być dla nich zachętą do popełniania większych.

3. Uważajcie, abyście w karceniu ich nie używali słów obraźliwych i niewłaściwych, bo diabelską rzeczą jest być złośliwym i wyzywać je.

4. Uważajcie, abyście nie używali słów pogardliwych (besztających) i gróźb, pomieszanych z lekkim tonem i śmiechem, bo to zatwardza ich serca. Nie mów zbyt wiele, ani zbyt często, ale z całą powagą tylko te słowa, które są odpowiednie do nich.